

gospodarske, obertnijske in národske.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

V Ljubljani v saboto 29. novembra 1856.

Njih c. k. apost. Veličanstvo so blagovolili c. k. deželnemu poglavarju krajnskemu sledeče lastnoročno pismo izročiti:

Dragi grof Chorinsky! Sprejem, ki ga je glavno mesto Moje dežele Krajne napravilo Meni in Moji Gospé Ženi, in pa neprestano prizadevanje Ljubljančanov, Nama Naji bivanje med njimi z razodetjem svojega veselja in z dokazi svoje udanosti olepšati, Mi daje priložnost Vam sporočiti, da jim daste za to Mojo hvaležno pohvalo na znanje.

Ob enem pa razodevam tudi Vam Svojo popolnoma zadovoljnost z vodbo te dežele in nje rednim stanom, ki je posledek zaslužne delavnosti Vaše.

V Ljubljani 20. novembra 1856.

Franc Jožef s./r.

Nju Veličanstvi

presv. Cesar in Cesarica v Ljubljani.

(Konec.)

Po noči, polni veselega hrupa, nastopil je praznični dan — dan godú presvite naše Cesarice Lizabete, kterege je hotla v središču svojega vedno zvestega naroda obhajati. Spoznali pa so Ljubljančani tudi ta dokaz nježne ljubezni svoje Cesarice in častili so ta dan kot prazničen dan. Vse štacune so bile zaperte, vsa barantija je mirovala — bila je Ljubljana vsa v nedeljski obleki, in po ulicah olepšanega mesta se je sprehajala brezštevna množica, ktera se je kupčila najbolj tam, kjer se je čulo, da prideta Cesar in Cesarica. Po vseh cerkvah v mestu in predmestjih pa so se péle sv. maše z zahvalno pesmijo. Ob devetih so prišli Cesar v cerkev k nunam, kjer so knezoškof maševali in so se snidili vsi vojaški in civilni oblastniki; po maši so ogledali na kongresnem tergu zbrane tukajšne vojake vseh kerdel, ki so s turško muziko potem memo Njih šli. Ob desetih pa so bili presv. Cesarica pri tih maši pri nunah.

Dopoldne so obiskavali Cesar še mnogo ces. uradnij; bili so tudi v jetnišnici, in memogredé so obiskali tudi cukrofabeto. Kodarkoli so se po ulicah prikazali, so jih spremljevali veseli „Živijo“-klici. Popoldne sta bila Cesar in Cesarica v muzeji in ogledovala delj časa imenitnosti, ki jih hranuje ta domača nabirka. Ob dvéh so prišli Cesar na strelišče, ki je bilo v ta namen krasno okinčano in za slovesno streljanje pripravljeno; mestni župan gosp. dr. Burger z odborniki mestne županije in pa nadčelnik strelcov gosp. Anton Galle z vso družbo strelsko so Jih spodobno sprejeli. Na prošnjo nadčelnika strelcov: naj bi blagovolili enkrat streljati, vzamejo puško v roke in ustrelé 6krat tako dobro, da se je berž vidilo, da so popolnoma mojster. Več časa so se mudili na strelišču, ktero Jim je

močno dopadlo, in se prijazno pomenkovali o tem in unem; pred odhodom so se zapisali v pametnik, kteri bo hranil še poznim vnukom pomin slovesnega dneva, da je vitežki cesar Franc-Jožef tū streljal. Potem so se peljali na grad ogledat z grada okolico ljubljansko. — Zvečer so Nju Veličanstvoma na čast napravili deželni stanovi slovesen ples v kazini. Drevesne ulice, memo kterih pot v kazino peljá, so ta večer lesketale v novi sjajnosti in nas opominjale tistih rajskih lepotij, ki jih beremo v pravlicah jutrovih dežel „Tausend und Eñer Nacht“. Pa tudi plesišče je bilo skozi in skozi v naj večjem lišpu; deželni stanovi so dali nalaš za to prazničnost podobo presv. Cesarice po našem domačem umetniku gosp. Stroj-u malati, ktera je s podobo Cesarjevo kinčala dvorano. Ob poldevetih prideta Cesar in Cesarica, in vesela množica, tū zbrana iz vseh krajev dežele, se raduje o nazočnosti Nju Veličanstev. Ostala sta dobro uro, in se priljudno pogovarjala sedaj s tem, sedaj z unim, v tem, ko se je par za parom sukaj okrog. Proti desetim sta preslavna Gosta zapustila veselico, ker drugo jutro zgodaj sta se namenila nadaljevati Svojo pot v Terst.

Odhod Nju Veličanstev smo že popisali. Povedati imamo pa še, da slovó jemaje od Ljubljančanov presv. Gosta nista pozabila siromakov in nekterih drugih ustanov; tako so presv. Cesar podarili 2000 gold. ubogim ljubljanskim, presv. Cesarica pa 200 gold. nunam, 200 gold. usmiljenim sestram v bolnišnici, in 200 gold. gojilnici malih otrok. —

Popisali smo tedaj s kratkimi čerticami, kako slovesno so Ljubljančani obhajali nazočnost Nju Veličanstev; kdor je sam vidil in slišal, nam bo pravico skazal, da nismo nikjer nič prenapeli, ampak vse le resnično popisovali, kakor je bilo. Omeniti pa imamo sedaj še, da ne le z unajnim lišpom so razodevali Ljubljančani svoje veselje, temuč da so tudi skerbili, da tudi siromak je mogel god presv. svoje Cesarice radostnega serca obhajati, pozabiti ta dan nadloge svoje in vesel biti z veselimi. Tako je hranilnica ljubljanska (Sparkasse) darovala 500 gold., da je vsak mestni siromak dobil ta dan 1 gold.; pa tudi množica 95 babic in starčikov, ki so v mestni siromašnici, je bila ta dan židane volje, ker je gosp. Samasa, kot oskerbnik te ubožnice, vsakega pogostil z dobrim kosilcem: rajžem, mesom, kruhom in vinom. Popravimo pa pri ti priložnosti pomoto poslednjega lista, da tistih 500 gold., ki jih je darovala dobrodela cukrofabeto, je ona določila v podporo mestni županii za osvečavne stroške.

Sklenemo pa popis ljubljanskih slovesnost s tem, da povémo, da tudi mnogo pesnikov naših se je oglasilo, ki so prepevali v mnogih jezikih veselja dní. Pesmi „Novic“ so našim bravcem znane; v „Danici“ je zapel gosp. vrednik Jeran slovensko, v „Laib. Zeit.“, ko je prinesla lepo podobo nekterih krajnskih krajev, pa gosp. vrednik Dežman nemško; gosp. dr. H. Kosta je ob trojnih priložnostih zložil tri nemške; pa še druge pesmice so nam prišle v roke, kterih pesniki nam niso znani. Gosp. učniki ljubljanske gimnazije so zložili zbirko šestih pesem v spominek Nju Veličanstvoma, v kteri nahajamo dve latinske, tri nemške in eno talijansko, — nobene pa domače slovenske; po pravici se čudijo ljudje, da po tem takem